

MEMORIAL
generał *Marii Wittek*

FUNDACJA GENERALNEJ ELŻBIETY ZAWACKIEJ
Archiwum i Muzeum Pomorskiej Armii Krajowej
oraz Wojskowej Służby Polek
ul. Podmurza 93, 87-100 Toruń, tel. 0048566522186
e-mail: sekretariat@zawacka.pl www.zawacka.pl
NIP 956 16 25 127 KRS 0000041692

AK
Warszawa

[fot.] ++
MADALIŃSKA Krystyna
z d. Drecha
ps. "Iza"

5444/KSK
1

SPIS ZAWARTOŚCI
TECZKI

MADALIŃSKA... *Krystyna*.....

..... *z d. Drecka*

..... *ps. "Yaa"*

I./1. Relacja —

I./2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące relatora —

I./3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące relatora —

II. Materiały uzupełniające relację *k. 2, 4, 1-2*

III./1. Materiały dotyczące rodziny relatora —

III./2. Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III./3. Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III./4. Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 —

III./5. Inne ...

IV. Korespondencja

.....

.....

.....

V. Nazwiskowe karty informacyjne

VI. Fotografie ✓ *II/2*

Nazwa względnie stempel Archiwum

MADALIŃSKA Krystyna z d. Drecha ps. "Tao"
(nazwa zespołu, zbioru, kolekcji i sygnatura akt)

Lp.	Nazwisko i imię korzystającego	Temat pracy (ewent. cel wykorzystania)	Data korzystania
1	Ewa Gawroniska	szat�nienie turki	18. 11. 2021 r.
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			

- Wspomnienie o Krystynie z Drechich Madaliniskiej, zamieszczone w czasopiśmie „Nike. Nie ulec to zwyciężyć” nr 80 styczeń-kwiecień 2004, s. 22-23 mps kopia k. 2, s. 1-2 [fot.]
- Biogram Krystyny Drechkiej-Madaliniskiej, zamieszczonej w publikacji „Zawołaci po imieniu. Księga kobiet-więźniów politycznych 1944-1958” T. II, Pruszków 2003, s. 240-241 mps kopia k. 2, s. 3-4

Z żałobnej karty

W dniu 29 lutego 2007 roku zmarła nasza droga Koleżanka

Krystyna z Dreckich Madalińska

Żołnierz AK ps. "Iza" w pułku "Baszta",
rana w Powstaniu Warszawskim, więzień Informacji Wojskowej,
Mokotowa i Fordonu w latach 1946 - 1951.

Odznaczona Krzyżem Ak, Warszawskim Krzyżem Powstańczym,
Orderem "Pro Memoria" i innymi.

Pochodziła z zasłużonej dla Polski rodziny:

dziadkowie - uczestnicy Powstania Wielkopolskiego,

ojciec - oficer WP zginął w Katyniu,

brat poległ w Powstaniu Warszawskim,

matka - żołnierz AK i również więzień polityczny,

mąż - pch. AK w Korpusie Kieleckim "Jodła".

Łączymy się z

Jej Rodziną

w żalu i chrześcijańskiej nadziei

*Środowisko Fordonianek i Oddział Stołeczny
Związku Więźniów Politycznych Okresu Stalinowskiego*

Uroczystości pogrzebowe rozpoczęły się Mszą św. w kościele parafialnym NMP na Saskiej Kępie, w sobotę 24 lutego b.r. Grono koleżanek i kolegów z ZWPOS pełniło wartę przy trumnie. Kol. B. Otwinowska pożegnała Krysę od ołtarza krótkim przemówieniem:

Pragnę pożegnać Krysę od koleżanek i kolegów więziennych, z którymi do ostatnich dni utrzymywała kontakt – jak z poszerzoną rodziną z tamtych lat najtrudniejszych. Bo tamte lata i dni stwarzały jedyną w swoim rodzaju więź, polegającą na pamięci o ludziach i wierności tym sprawom i ideom które nas tam zawiodły. Gdy mowa o pamięci, to jakże nie przypomnieć również wspaniałej postaci Jej Matki, Pani Anny, też

więznia okresu stalinowskiego, a więc także naszej, starszej nieco, a bardzo cenionej koleżanki.

Można powiedzieć, że wymieniały się w więzieniu, Krystyna ze swoim wyrokiem 10 lat, zmniejszonym przez amnestię, i Pani Anna z wyrokiem dożywocia, skróconym przez tzw. polski Październik. W sumie, bo można to przecież zsumować, trwało to pełne 10 lat: raz jedna jeździła na widzenia, raz druga, od 1946 do 1956 roku wciąż dzieliły jedno i to samo doświadczenie. Więc dzisiaj jest czas, by złożyć hołd im obu. Pani Anna związana w pracy dla Komendy Głównej z Kazimierzem Irankiem Osmeckim i Emilem Augustem Fieldorfem, i Krystyna – 18-letnia sanitariuszka w batalionie „Baszta”, ciężko ranna już 4 sierpnia w walczącej Warszawie.

Krystynę poznałam w r.1947 w celi ogólnej więzienia mokotowskiego, a potem ponownie odnalazłyśmy się w Fordonie. I wciąż dziwiłyśmy się, że tak wiele nas łączy: ten sam gmach PKO na Marszałkowskiej w czasie Powstania, nasi bracia - powstańcy Czerniakowa, spoczywający w tej samej kwaterze wojskowej w Wilanowie i wreszcie te nasze wspólne cele Mokotowa i Fordonu. Mimo prawdziwie ciężkiego śledztwa w gmachach Informacji Wojskowej w Poznaniu i Warszawie Krysia zachowała pogodną dzielność i serdeczną wrażliwość na problemy innych ludzi. Cechy te zachowała i potem, a co więcej umiała je przekazać swym córkom i wnuczkom.

Dzięki nim miała wielki dar prawdziwie chrześcijańskiej śmierci, wśród tych, których tak bardzo kochała, z ich modlitwą i wiarą. Kiedyś powiedziała mi w wieczornej rozmowie telefonicznej o niezwykłych chwilach doświadczania obecności Boga. Niech ta obecność i miłosierne spojrzenie naszego Zbawiciela staną się teraz jej ulgą i radością! O to prosimy cię, Panie!

Krystyna została pochowana na cmentarzu Wilanowskim w grobie rodzinnym.

Drecka-Madalińska Krystyna
ps. „Iza”

113
wyrok: 10 lat

Ur.13.03.1926 r. w Tucznie pow. inowrocławski, c. Kazimierza i Anny z d. Wichlińskiej (zob. t. 1, s. 380-381). Jej ojciec zginął w Katyniu. Maturę zdała w 1944 r. na kompletach SS. Niepokalanek w Warszawie. Była żołnierzem AK od 1942 r. Przeszła szkolenie sanitarne w Szpitalu Maltańskim, w czasie Powstania sanitariuszka plutonu 1147 w Śródmieściu Północnym. Ciężko ranna w głowę, operowana w powstańczym szpitalu, po trzech tygodniach przeszła kanałami na Mokotów. Po kapitulacji spotkała w obozie pruszkowskim swą matkę. W Powstaniu walczył również jej młodszy brat Włodzimierz, który poległ 4 września. Po wojnie Krystyna z matką znalazły się w rejonie Inowrocławia, następnie pani Anna wyjechała do Szczecina, a Krystyna do samego Inowrocławia, gdzie podjęła pracę w kawiarni wraz ze swą przyjaciółką, Ireną Ponińską (zob. Ponińska I.). Tu obie nawiązały kontakt z grupą oficerów z 3. Oficerskiej Szkoły Piechoty, przeniesionej do Inowrocławia z Tomaszowa Mazowieckiego. Byli tu przeważnie zmobilizowani do I Armii WP akowcy, zagrożeni szerzącymi się represjami wobec żołnierzy wywodzących się z wojennej konspiracji. Na ewentualność aresztowań przygotowywali się do zbiorowej dezercji. Krystyna pomagała im w kontaktach z okoliczną ludnością i w przechowywaniu zapasów broni.

W kwietniu 1946 r. przeniosła się do Poznania i zapisała na psychologię uniwersytetu poznańskiego. 26.06.1946 r. została aresztowana w związku z wykrytą w Szkole Oficerskiej sprawą. Roczne śledztwo całej grupy było prowadzone w Informacji Wojskowej w Poznaniu i w Warszawie. 19.06.1947 r. Okręgowy Sąd Wojskowy nr 1 w Warszawie, w gmachu Informacji przy ul. Chałubińskiego nr 3 wydał wyrok, obejmujący 28 osób, prócz 26 wojskowych - dwie studentki, Krystyna Drecka

II/4

i Irena Ponińska. Zapadło 10 wyroków śmierci, zostały jednak złagodzone na podstawie amnestii (przeważnie do lat 15) – głównymi oskarżonymi byli mjr Walenty Stachowicz i kpt Adam Cisek.

Brat kpt. Ciska, Władysław, został w procesie członków Zarządu Okręgu Wrocław WiN skazany na śmierć i stracony 27.11.1948 r. we Wrocławiu. W poświęconej mu książce Tomasz Balbus podał również dane biograficzne Adama Ciska – żołnierza września, SZP (Białostockie) i AK (Lwów), więźnia NKWD (Mińsk, Łubianka), aresztowanego i osądzonego – wg autora książki – na podstawie zmontowanego zarzutu uczestnictwa w rzekomej organizacji podziemnej pod krypt. „Wojsko Krajowe”. Nazwa ta jednak w akcie wyroku nie pada, działalność grupy nie miała charakteru wyodrębnionej organizacji.

Krystyna została skazana na 10 lat więzienia z art.86 par 2 KKWP, z zastosowaniem amnestii, Irena na lat 6. Krystynie zarzucono m.in., że „we wrześniu 1945 w Inowrocławiu wstąpiła do organizacji podziemnej o nieustalonej nazwie na terenie 3 Oficerskiej Szkoły Piechoty /.../ brała udział w zebraniach organizacyjnych /... / przyjęła funkcję łączniczki między organizacją wojskową a tzw. „Młodzieżówką”, /.../ sporządziła i przechowywała ulotkę o treści antypaństwowej, /.../ przewiozła z Inowrocławia do Sikorowa 3 skrzynie amunicji, które przechowała przez okres ok. 10 dni /.../”. NSW 18.07.1947 r. wyrok ten zatwierdził, podobnie jak wyroki kilkunastu innych skazanych. Po wyroku Krystyna i Irena znalazły się na oddziale ogólnym więzienia mokotowskiego, a od października 1947 r. w Fordonie. Krystyna wyszła z więzienia w dniu 26.06.1951 r. Jej matka, Anna Drecka, była również więziona, w osobnej sprawie, z wyrokiem dożywotnim. Krystyna, miała trudności w powrocie na studia, podjęła pracę, a w roku 1953 wyszła za mąż za Aleksandra Madalińskiego. Ma dwie córki i troje wnuków.

Wg.: ankieta; akta wyroku nr S.O.421/47; T. Balbus, *W celi śmierci*, s.25

AK
Warszawa

MADALIŃSKA Krystyna
z d. Drecha
ps. "Iza"

V Narwisowe karty informacyjne

i

AK
Warszawa

MADALIŃSKA Krystyna
z d. Drecker
ps. "Ira"

Żołnierz Armii Krajowej, sanitariuszka w plutonie
"Baszta", walcząca w Powstaniu Warszawskim,
została ciężko ranna. Po wojnie więziona
w latach 1946-1951.

Imonia 29 lutego 2007 r.

MADALIŃSKA Krystyna

B[®]
BARBARA
CZŁUCHÓW

TECZKA WIĄZANA
"BEZKWASOWA" 250G

